

— Даденитѣ *черковни правдини* и свободи имать цѣлната на *магарешката сѣнка*; подѣ тая сѣнка могатъ да блаженствувать само старцитѣ, бабитѣ и конашкитѣ чорбаджии. . . . Ние, младежитѣ, искаме политически правдини и свободи, а безѣ *революция* такива свободи и правдини не се добивать.

— Революцията много свѣтъ ще истрѣби — се обади *Пенчовичъ* Ефенди.

— Нима безѣ *революция* малко свѣтъ гине подѣ сатърътъ на агитѣ?!

— За извършенитѣ политически убийства не се ли пишманите?

— Тольосѣ, колкото се пишманать и агитѣ, когато колѣтъ раитѣ за личното си удоволствие!

— Признавате ли се за виновенъ?

— Толкова, колкото и сѣдинитѣ се признаватъ за виновни, когато осѣждѣ нѣкого на смъртъ и заповѣдатъ на заптиятѣ да го обѣсѣтъ, или съ сатъръ да го за-
колѣтъ!

— Не искате ли милосърдието и прощката на Па-
дишаха?

— Милость отъ никого не дръж!

На 11 януарий комисаритѣ наредили лична ставка на *Левски* съ *Общия*. Въ присѣтствието на *параднитѣ мундири*, *Левски* заплюлъ *Общия* и съ това се свършила личната ставка.

На 16 януарий *Общия* овисна на бѣсилката Со-
фийска (Глед. II книж. *Миналото*). Слѣдъ него идѣше редѣтъ и на *Левски*. . .

* * *

На 5 Февруарий (1873 год.), при вечеръ *въздебеличъкъ* поплъ въ казѣржитѣ влѣзна; това бѣше поплъ *То-
доръ* (архиерейски намѣстникъ; той намѣтна патрахлия